

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mráky, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **S. I.**, zastoupené advokátem JUDr. Ladislavem Salvetem, Sedlčanská 1044/18, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo kultury**, Maltézské náměstí 471/1, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 10. 2025, čj. MK 79513/2025 OPI, vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 A 169/2025, o návrhu žalobkyně na přikázání věci Krajskému soudu v Hradci Králové

t a k t o :

Návrh žalobkyně na přikázání věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 A 169/2025 Krajskému soudu v Hradci Králové **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Magistrát hlavního města Prahy rozhodnutím ze dne 26. 6. 2025 uznal žalobkyni jako vlastníka kulturní památky vinnou z přestupku, neboť kulturní památku v rozhodném období nechránila před ohrožením - neprovedla nezbytná opatření k jejímu základnímu zabezpečení. Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně odvolala. Žalovaný rozhodnutím ze dne 1. 10. 2025 částečně změnil rozhodnutí magistrátu a ve zbytku ho potvrdil. Následně žalobkyně podala žalobu proti rozhodnutí žalovaného k Městskému soudu v Praze.

[2] Žalobkyně v řízení o žalobě navrhla přikázání věci k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Hradci Králové podle § 9 odst. 2 s. ř. s., tedy na základě tzv. delegace vhodné. Návrh odůvodnila vyšší zatížeností Městského soudu v Praze a množstvím věcí, které jsou u tohoto soudu ročně zahájeny. Dále tím, že jako správní orgán prvního stupně rozhodoval Magistrát hlavního města Prahy, a proto nelze vyloučit, že správní orgán a městský soud jsou si institucionálně blízké. Rovněž památka, které se napadené rozhodnutí týká, se nachází v Praze, věc byla medializovaná a existuje riziko tlaku na rozhodování.

[3] Žalovaný se k návrhu žalobkyně nevyjádřil.

[4] Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. NSS *může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.* Tato tzv. delegace vhodná představuje výjimku z ústavní zásady zákonného soudce

(čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Jako každou jinou výjimku z obecné zásady je třeba i tuto výjimku vykládat restriktivně. Soud proto musí zvážit všechny rozhodné okolnosti případu a důkladně posoudit, zda by příkazání vedlo k hospodárnějšímu, rychlejšímu či po skutkové stránce spolehlivějšímu a důkladnějšímu posouzení věci (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 22. 4. 2004, čj. Nad 138/2003-26, č. 305/2004 Sb. NSS, nověji usnesení ze dne 17. 5. 2023, čj. Nad 62/2023-59).

[5] Z judikatury plynou typové případy, kdy je vhodné věc přikázat jinému soudu než tomu, který je jinak místně příslušný, např. účastník řízení je *objektivně, významně a nikoli přechodně* omezen v možnosti cestovat k místně příslušnému soudu, např. kvůli špatnému zdravotnímu stavu nebo pečuje o závislou osobu (usnesení ze dne 20. 4. 2006, čj. Nad 11/2006-36, resp. ze dne 22. 6. 2004, čj. Nad 87/2004-25).

[6] Důvodem pro delegaci naopak není to, že u určitého soudu by věc byla projednána rychleji. Smysl § 9 odst. 2 s. ř. s. zajisté nespočívá v možném zasahování NSS soudu do soustavy krajských soudů z hlediska vyrovnávání jejich vytíženosti jednotlivými agendami. K takovým zásahům je oprávněna toliko moc zákonodárná a NSS, který respektuje ústavně provedený princip dělby moci, ji v tomto směru nemůže nahrazovat (viz usnesení ze dne 18. 3. 2004, čj. Nad 45/2004-24, či ze dne 7. 2. 2013, čj. Nad 5/2013-55). Tyto závěry lze vztáhnout i na nyní posuzovanou věc. Tvrzení o vytíženosti soudu není důvodem pro příkazání věci podle § 9 odst. 2 s. ř. s.

[7] K další argumentaci, kterou žalobkyně odůvodňovala delegaci vhodnou, tj. k institucionální blízkosti správního orgánu a městského soudu a k možnému tlaku na rozhodování, NSS uvádí, že se jedná o okolnost týkající se otázky případného vyloučení soudců městského soudu (§ 8 s. ř. s.). Tato okolnost nesmí být zkoumána jako předběžná otázka ve vlastním řízení o příkazání věci. Výjimkou jsou případy tzv. systémové podjatosti, v nichž vznikají důvodné pochybnosti o nepodjatosti všech soudců městského soudu na základě samotné povahy projednávané věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 26. 3. 2020, čj. Nad 8/2019-65, č. 4062/2020 Sb. NSS). O takovou situaci se ovšem v posuzované věci nejedná.

[8] Návrh žalobkyně podle § 9 odst. 2 s. ř. s. na příkazání věci k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Hradci Králové proto NSS zamítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. dubna 2026

Ondřej Mrákota
předseda senátu